

DNEVNE VESTI

Otvoritev sodnega leta

Včeraj se je vršila v dvorani porotnih obravnav svečana otvoritev novega sodnega leta. Svečanosti so prisostvovali predstavniki vseh oblastev.

Ob 10. uri je otvoril predsednik prizivnega sodišča Margara svečanost ter dal takoj nato besedo generalnemu državnemu pravniku Mandruzzatu. V dolgem govoru je podal ta poslednji obris sodnega delovanja v preteklem letu, iz katerega obrisa posnemamo nekatere najzanimivejše podatke. Med drugim je glavni državni pravnik naglašal, da se je številno nezakonitih otrok znatno pomnožilo. Ukrepi, ki otežujejo zopetno pridobivanje italijanskega državljanstva onih, ki so sprejeli državljanstvo kake druge države, da dosežejo s tem razporoko, so znatno skrbili izigravanje zakona. Na drugi strani pa je zelo naraslo število ločitev. Močno je poskočilo tudi število konkurznih postopanj, a hudo delstvo je v splošnem padlo in se je položaj v tem pogledu zboljšal. Na drugi strani pa se množi število zločinov, in to ne gre le na račun otrokomorov, temveč narašča število še drugih ženskih zločinov. Kriva je zabloda, v katero je zašlo sedanje žensko in popolnoma drugačni bodo rezultati v tem pogledu — je naglašal govornik — ko ženska opusti svoje umetno obnašanje, kot bi bila možiki, ter se vrne k svoji naravni misli v hišo, kjer bo mogla gojiti najčistejša čustva ter biti navdihovalka k dobremu.

Važno so tudi besede, ki jih je državni pravnik izrekel na naslov porot. Izkazale so se kot popolnoma zastarele ustanove, ki niso sposobne za nikakvo reformo več, tako da bo treba poroto odpraviti, ker je praksa dokazala, da je pravosodju škodljiva ustanova.

Po glavnem državnem pravniku je povzel besedo zopet prvi predsednik tribunala Margara. V svojem govoru se je poslovil od vseh oblastev — imenovan je za glavnega državnega pravnika v Genovi — ter proglasil ob zaključku novo sodno leto za otvorjeno v imenu Nj. V. kralja Viktorja Emanuela III.

Reforma parlamenta

Na prihodnjih zasedanjih ministrskega sveta in velikega fašistskega sveta se bo razpravljalo tudi o reformi parlamenta, ki je bila sklenjena že v lanskem letu in ki naj predstavlja prvi korak prehoda od dosedanjega demokratskega sistema h korporativnemu predstavitelstvu in h korporativni državi.

Kot se poroča iz Rima, je pravosodni minister on. Rocca že pred več dnevi predložil načelniku vlade tozadevno poročilo ter je imel z njim in s podtajnikom za korporacije že nekoliko pogovorov o tej zasečni reformi. Zagotavlja se sedaj, da bo izdelal načrt za preuredbo volilnega reda g. Mussolini sam in da se bo vršila razprava v velikem fašistovski svetu na podlagi njegovega lastnega načrta.

Pred otvoritvijo vzorčnega semnja v Tripolisu

Le še malo dni je do otvoritve vzorčnega semnja v Tripolisu. O-beta se in že pojavlja tudi živahno turistično gibanje, ki bo spremljalo gospodarski, industrijski in prometni pokret, kateri bo združen s semnjem. Povodom te prireditve se podajo v Tripolisu številne skupine tehnikov in turistov.

V zvezi z vsem tem je treba opozoriti na pomen in važnost, ki jo ima semenjska izkaznica, katere služi tudi kot potni list za v Tripolitano. Izkaznica je strogo osebna in veljavna le pod pogojem, da je opremljena s sliko in

lastnoročnim podpisom, ki ga mora overiti kaka kr. kvestura kraljevine. To overenje pa ni potrebno za one, ki se podajo v Tripolisu po direktni poti Siracusa - Tripoli in se vrnejo po isti poti. Izkaznica daje tudi pravico do brezplačnega vstopa na sejmišče in stane 25 lir.

Za ves čas semnja, t. j. od 20. januarja do 10. aprila t. l., je dovoljen popust 50% za vozne listke iz vseh postaj kraljevine za tja in nazaj. Dovoljeno je tudi izdajanje listkov za tja in nazaj s tem, da se prizadejati lahko vrne v kake drugo postajo, ki jo označi, ko kupi listek. Inozemci lahko zapustijo državo preko kake druge mednarodne tranzitne postaje, in ne iste, preko katere so prišli v Italijo.

Vozni listki veljajo za 30 dni, če so bili izdani na Polotoku in na Sardiniji, a 15 dni, če so bili izdani na Siciliji. Za povratek pa so listki veljavni le pod pogojem, da imajo pečat ustanove „Ente Autonomo Fiera di Tripoli“, ki ga ta pritiska proti plačilu 10 lir. Istotako mora biti listek prepečaten od železniškega urada ali agencije one postaje, kjer se povratna vožnja začne. Tudi plovne družbe dovoljujejo ob času semnja 50% popusta.

Uvedena je bilo tudi posebna izkaznica za olajšanje bivanja v Tripolisu. To izkaznico dobi brezplačno, kdor kupi izkaznico-potni list ter vozni listek za tja in nazaj. Ta posebna izkaznica daje pravico do znižane voznine po železnicih v koloniji, do nižjih cen na avtomobilih ter do popustov po hotelih, restavracijah, gledališčih itd.

PROIZVODNJA MEDICINALNIH SPECIALITET

Prefektura opozarja prizadete, da so na podlagi hrzjavke št. 44556-20400/58018 od 30. XII. 1927, ki jo je poslalo notranje ministrstvo, glavno ravnateljstvo javnega zdravstva, roki, o katerih govorijo št. 46, 47, in 48. pravilnika od 3. marca 1927, št. 478 za izvršitev kr. ukaza od 7. avgusta 1925, št. 1732 o proizvodnji medicinskih specialitet, podaljšani do 31. marca t. l.

Rejstva, smrti in poroke v Trstu
Dne 9. t. m. se je rodilo v našem mestu 11 otrok, in sicer 6 moških in 5 ženskih spola. V istem dnevu je umrlo 18 oseb.

TRŽAŠKI BLAGOVNI TRG

Trst, dne 10. jan. 1928.

Uradni cenik današnjega trga je bil:
Zelenjava: artičoke 70-75 lir za 100 komadov; korenje 60-90 lir za stot; cvetno zelje 60-100; navadno zelje 140; karfioli 100-120; vrzote 65-80; cikorija 60-80; čebula 90-100; sladki zeleni janc 40-100; ločice 40-400; krompir 70-85; paradižnik 280-300; radič 260-350; sladka repa 45-60; kisljaka repa 80; zeleni šelen 140-240; špinata 160-500; topinambur 60-90; valerijana 360-450; bruseljske vrzote 440.

Sadije: limone 28-30 lir za zabojo; mandarini 120-380 lir za kvintal; jabolka 60-400; hruške 120-600; suhe češnje 280-320.

Vse cene brutto per netto. Na drobno so cene za 20% višje.
Tržni dan miren. Kupčije srednje najboljše okrog radiča in južnega sadija. Zelje zelo mirno in slabše kot zadnje dni. Krompir je vzbujal precejšnje zanimanje.

Iz tržaškega življenja

V morje je padel.

Radi prevelikega prijateljstva do vinske kapljice je 63-letni Jakob Oio, stanujoč pri Sv. Mariji Magdaleni sp. št. 626, sinoči doživel prav neprijetno prigodo. Ni znano, ali je mož praznovati večer kak god ali je mogoče zadel v loteriji, dejstvo je, da se je prav pošteno nasrkal opojnega trnega soka. Ko je čutil, da ga ima zadostil pod klobočom, je krenil proti morskemu nabrežju, mogoče z namenom, da bi se naužil svežega zraku, mogoče je pa tudi, da sploh ni vedel, kam ga nosijo noge. Naj bo tako ali tako, okoli 19. ure se

se veselil Jakob znašel na pomolu Venezia, kjer je toliko časa kolovratil ob bregu, dokler ni naposled krenil s prave poti in strbunknil v hladno vodo. Tako se je mahoma znašel v zelo neprijetnem in nevarnem položaju. Da ni njegova prigoda žalostno končala, se ima Oio zahvaliti čuvaju čolnarne veslarskega kluba „Adria“ Henriku Depase, ki je k sreči zapazil njegovo zadrego, mu naglo prišel na pomoč ter ga pravčasno spravil na kopno. Ker pa se je mož kljub temu pošteno napil slane vode in je radi strahu in napora onemogel, je bil poklican na lice mesta zdravnik rešilne postaje, ki mu je podal prvo pomoč. Ko je prišel nekoliko k sebi, je bil Oio, moker od zunan in od znotraj, prepeljan v mestno bolnišnico, kjer si bo v par dneh popolnoma opomogel, če si pri hladni kopeli ni nakopal kakega nevarnega prehlada.

Dve nezgodi pri delu.

Včeraj popoldne okoli 16. ure se je pripetila v tovarni olja Gaslini pri Sv. Andreju huda nezgoda, pri

kateri bi bil skoro prišel ob življenje 19-letni mehanik Marij Sterle, stanujoč v Kopru. Fant je popravil z varilnim aparatom železno posodo, ki je bila napojena z zgoljenim zrakom. Med delom se je posoda iz neznanega vzroka razpočila s silnim pokom in Sterle se je zgrudil na tla težko ranjen; drobci so mu zlomili in grozno razmesarili levo nogo pod koleno ter ga ranili na mnogih mestih po rokah. Na lice mesta je bil poklican zdravnik rešilne postaje, ki je nesrečnega mladčnika za silo obvezal ter ga dal nato prejeljati v mestno bolnišnico. Siromak se bo moral zdraviti kakih 10 tednov.

V prosti huki Duca D'Aosta, kjer je delal pri novem skladišču, ki ga gradi podjetje Zelco & Locatelli, je 24-letni težak Josip Sterpin, stanujoč v Škedinju št. 780, včeraj popoldne prišel po nesreči z leve nogo pod kolo vagončka za prevažanje materiala ter pri tem zadobil hude poškodbe, radi katerih se bo moral zdraviti kakih 14 dni. Bil je prepeljan v mestno bolnišnico.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Smrtina kosa.

V sanatoriju Sv. Justa je včeraj nenadoma umrl g. Anton Jelenec, trgovec iz Logatca, kateri je pred kratkim prišel po trgovskih opravkih v Gorico in z hotel. Njegovi družini naše sožalje!

Smrt upravnika goriške „Mohorjeve družbe“.

Včeraj ob 4. uri popoldne je umrl v goriški bolnišnici upravitelj goriške „Mohorjeve družbe“ g. Ciril Kosmač. Bil je še zelo mlad, doma iz Cerkevne, miren in tih mladenič. Dovedil je gimnazijske študije v škofovskem zavodu v St. Vidu nad Ljubljano; sledil je notranjemu klicu svojega nagnenja ter je vstopil v semenišče, v katerem je dovršil bogoslovne nauke. Ni pa mogel prevzeti radi boleznimi izvrševanja duhovskega poklica. Dolgo časa se je zdravil v zdravilišču Sv. Justa, nekoliko okrevši, se lotil dela, pa ga je smrt prestigla v najprejsem snovanju njegovih načrtov. — Naj mu sveti večna luč!

Obisk šolskega skrbnika v Gorici

Jutri, v četrtek, obišče Gorico šolski skrbnik za tukajšnji okraj prof. comm. Mendino. Ob devetih in četrti se bodo zbirali vsi ljudskošolski učitelji v sobi Citakine (Gabinetto di lettura).

Samomor ali nepravdomost

Včeraj smo poročali v našem listu o žalostnem koncu 60-letnega Padovana, ki je stanoval v ulici Seminario št. 3 in ki je šel iskat večnega spanja v hladne in derotne valove Soče. Danes pa moramo vnovič predložiti našim čitateljem vest o — vsaj navidezno poskusnem samomoru nemškega rudarja Ivana Dolniga, starega 47 let, iz Rajblja na bivšem Koroskem. Rudar Dolni je bil že več let bolan; bolezen na očesu si je bil nakopal pri svojem delu pri prekopavanju predora, kjer neprestani prepihi marsikateremu uniči zdravje. In tako se je zgodilo, da se je Dolni napotil v soboto v Gorico, da obišče kakega vestnega zdravnika. Ker pa je došel v Gorico šele zvečer, si je poiskal primerno gostilno in zahteval prenočišče. Našel ga je v gostilni pri Marzini, ki leži prav na vogalu ulice Seminario in že na Corso Verdi št. 1, in ki jo ima sedaj v najemu znani vipavski rojak Cebon iz Batuj. Dolni je odšel v svojo sobo in se zaprl. Nič ne ve več misli nanj. Nenadoma — bilo je okrog 11. ure zvečer — se začne zvoniti na ulici pod oknom one sobe, v kateri je prenočeval Dolni, kot bi nekaj težkega padla na tlak, hkratu pa zavneči razbita šipa v pritličju. Domači uslužbenec, neki Franc Pirjevce, ne ve več, kaj se je bilo zgodilo, in misloč, da je kak ponočnjak, ki je malo globoko pogledal v kozarec, iz nerodnosti razbil šipo na ulici, je prišel ven, da bi mu jo storil — po vseh krščanskih pravilih — plačati. Pa kako se začudil, ko najde na tleh vzdihujočega gosta. Uslužbenec pokliče gospodarja in

„Jedel bi vsak hudič, plačal pa nič.“

Tako si je lahko mislil pri sručenju goriškega hotela „Quarnero“, ko je zapazil, da je izginil kar čez noč eleganten Nemec Ivan Klinching, star 34 let, iz Draždan, ne da bi bil prej poravnal svojega dolga, ki je znašal nad 1000 lir. Pred dvema mesecema je namreč omenjeni Nemec, kateri je trdil, da je prišel v Gorico po trgovskih opravilih, najel elegantno sobo v zgoraj navedenem hotelu ter rekel, da bo vse stroške, najemnino in hrano poravnal, ko bo odhajal. Toda nenadoma je pred dnevi izginil, ne da bi se zločil prej

Danes je nenadoma preminul gospod

Anton Jelenec

trgovec in posestnik v Logatcu

Pogreb se bo vršil 11. januarja ob 3 pop. iz sanatorija S. Giusto.

GORICA, 10. januarja 1928.

Žalujoči otroci in sorodniki.

plačati dolg. „Jedel bi vsak hudič, plačal pa ni.“

Izpred sodišča

Komaj so ga izpustili iz ječe, že je znova začel

V ponedeljek dopoldne in popoldne so se na goriškem kazenskem sodišču vršili v resnici procesi velikega kalibra. Same tatvine, radi katerih so bili obtoženci prav do dobra kaznovani.

Tako na pr. Alfred Colauti. Tega so komaj pustili iz zaporov, kjer je moral osedeti precej časa, pa je že nekaj dni nato okradel od poldne do dveh in pol pri belem dnevu v precej prometni ulici dve trgovini, iz katerih je pobral v prvi 2000 lir, v drugi pa 3000. O tej tatvini smo svoj čas že pisali v „Edinosti“. Tat je namreč medtem, ko je trgovsko osobe odšlo h kosilu, odprl pri belem dnevu s svedrom, ki ga je kupil pri Virgiliju Bombiču, ki ima trgovino z železnino na Travniku, železne zatvore pri vratih, vstopil in pobral denar. Imel pa je to smolo, da je pozabil, ko je opravil svoje delo, na kraju zločina sveder. Sveder ga je namreč izdal. Ko je bila javljena tatvina v obeh trgovinah kvesturi, je marešaljo Palumbo prišel z iskanjem krivcev. S svedrom, ki je bil popolnoma nov, se je odpravil k Bombiču, kateri je tudi takoj nato spoznal, da je dotični sveder kupil dan poprej pri njem tak in tak mladenič, rdečelas itd. Kmalu nato je bil tat v rokah pravice. Pri njem so našli večjo svoto denarja in zvedeli, da je kupil na ime svojega bratrance tudi novo kolo.

In tako je moral obtoženec pred sodišče.

Ko mu pričenja predsednik natevati njegove grehe, mu obtoženec čimeno odgovarja: „Vem, vem.“ Obtoženec je tudi, da se je prekršil proti odredbam posebnega nadzorstva nad njim in da se ni javil vojaški oblasti, ker bi moral k vojakom. Dejanje popolnoma tajni in pravi, da kako je to mogoče, da bi on nekaj dni nato, ko je bil izpuščen iz ječe, kradel. Kot priči nastopita Magdalena Fabris, kateri je ukradel 2000 lir, ter Alojz Feresin, kot zastopnik, kateri je bilo ukradenih 3000 lir. Nastopijo še druge priče.

Državni pravnik zahteva, naj sodišče obsodi obtoženca na 4 leta, 2 meseca in 20 dni zaporu in na 2 leti posebnega nadzorstva.

Sodniki pa obsodijo Colautija na 2 leti, 5 mesecev ter 16 dni zaporu ter na 2 leti posebnega nadzorstva.

Detal je nočne ekskurzije v tuja stanovanja, obložen v vojaško obleko.

Na zimo leta 1926 je bil še v tržaških vojaških zaporih. Pozneje se je potikal po vojaških bolnišnicah, nekaj časa so ga spravili celo v vojaško norišnico, kajti vse njegovo vedenje — bodisi, da je bilo narejeno ali pristno — je kazalo v njem človeka, ki se mu je omračil um. Ko so ga tudi tam naveličali, so ga poslali končno v oktobru pr. leta domov na dopust v pričakovanju na odločitev o trajni nesposobnosti za vojaško življenje.

Komaj je prišel domov in še ni imel časa sleči vojaško obleko, že je prišel s svojim tatinskim delom, v katerem se je morda še bolj izveščal v ječi ob pripovedovanju svojih temnih prijateljev in tovariših.

Izrli je Franc Marchich namreč več vlomov skozi okno. Okradel je 17. oktobra nekega Nobile Morganta, železničarja, v ulici Za gradom št. 23. Pobral je 117 lir v denarju in uro v vrednosti 250 lir; nato je okradel nekega Alfreda Gaijanija, kateremu je pobral raznoterosti v vrednosti 500 lir. Okradel je tudi neko ireno Sartori, v ulici Sile 19, kateri je izmak-

nil verižico in nekaj druge zlatenine v vrednosti 220 lir. Končno je hotel vdreti v hišo nekega Jožeta Federicija v ulici G. Galina štev. 25. Toda ta poizkus se mu je posrečil.

Vsi ti vlomni in vse te tatvine so bile izvršene na ta način, da so imele nekega skupnih značilnosti, ki so pričale, da je bil povsod le eden in isti njih oče. Njegova značilnost je bila, da je vlamil skozi okna; ko je prišel v sobo, je navadno stresel nekoliko praška, ki je imel to lastnost, da je poglobil spanje onih, ki so snali v sobi. Znak da je bilo tako, je dejstvo, da je vladal v sobah, kamor je bil vliomil, močan, čuden duh. Kljub vsemu temu pa so ga zapazili nekateri ter videli, da je nosil na sebi vojaško obleko. Spravljali se je posebno rad na zlatenine in denar.

Ko so bile napravljene ovadbe na kvesturo, so ga kmalu po zašlugu marešjala Palumba prišli. Pri njem so dobili precejšnjo svoto denarja. Na vprašanje, kje je dobil denar, je odgovarjal, da so mu ga podarili nekaj prijatelji iz Trsta, katerih imena pa ni hotel izdati.

Nastopilo je več priči. Obtoženec je bil še večkrat pred kaznovan.

Državni pravnik je zahteval, naj ga obsodijo na 6 let in 3 mesece zaporu ter na 3 leta posebnega policijskega nadzorstva.

Sodišče pa ga je obsodilo na 4 leta in 8 mesecev zaporu ter na 2 leti posebnega policijskega nadzorstva.

Obtoženec Marchich se je precej nasilno obnašal.

RENČE

Zaprli se ostilino

Začasno je zaprl v frakciji Zigoni svojo gostilno, znano pod imenom „Pri Titu“, Ivan Stepančič.

IDRIJA

Kako je bilo v letu 1927?

V Idriji se je v letu 1927 izvršilo 44 porok. Rojenih je bilo 128, umrlo pa jih je 89 oseb. Torej znaša razlika med umrlimi in novimi meščani 39. Priselilo se je v preteklem letu v Idrijo 135 ljudi, izselilo pa se jih je 109.

BORZNO POROČILO

Amsterdam 760-760, Belgija 262-266, Francija 74-75-75, London 92-08-92-28, New York 18-87-18-93, Španija 324-330, Švica 363-50-365-50, Atene 24-75-25-25, Berlin 44-75-45-75, Bukarešt 11-50-11-90, Prag 55-90-56-20, Ogrska 324-334, Dunaj 262-25-270-25, Zagreb 33-324-33-52-52. Uradna cena zlata (š. l.) 365-07.

ZDRAVNIK

dr. Franc Gruden
ordinira od 1. januarja
v Trstu Via S. Lazzaro 23/II
(zraven kavarnе Roma)
od 10.30 do 13
V Nabrežini ordinira samo popoldne
od 14-18 (na lastnem domu)

ZLATARNA Albat Povh
Trst, Via Mazzini 46
Kupuje zlato, srebro in krome. Popravila in prodaja zlatenino. — Cene zmerno.

NA OBROKE

Oblike, palatots, dežni pla-
ži, tkanine, perila, platno,
dežniki, gilts, volneni pul-
lover, biago volon I. t. e.
Znižane cene! Pogoj ugodni!
Via Roma 3, III. nadstropje

PODLISTEK

Črni lovec

Zgodovinski roman iz kanadske prošlosti (95)
Spisal James Oliver Curwood
Prevel France Magajna.

Bližali so se glavnim vratom palače, ki so se odprla pred njimi in tedaj se je David šele ozrl okoli sebe. Saj ni, da bi nosil glavo tako brdo pokoncu, je pomislil.

V večji so bili le nekateri stražniki in nekoliko vojakov. Od zunaj je prihajal nejasen šum, ki je mogel izvirati iz od mnogostevilne množice. Prestopil je prag in obstal na kamenitem tlaku pred palačo. Skoro vse mestno prebivalstvo je stalo spodaj pred njim ga gledalo.

Pa niti sedaj ni povsem občutil umišljene prikrivosti Bigotove

drame niti vsebujoče vloge, ki jo je igral v njej on sam; drugam so v tistem trenutku gledale njegove oči: pogumno in neustrašeno, ne brigaje se za ves pomp okoli niti za preteče poglede, ki so ga bili zasledovali, je po stopnicah k njemu hitel dobrikojoči se psiček potepuh in prijateljski mahal z nečednim repom.

Tako je stal tu na visokem mestu pred palačo sam kakor je bil Bigot dolročil v naprej: šest čevljev nad glavami množice, odet v škrlatno rdečem plašču. Svetli lasje so se mu lesketali v soncu, na licih mu je pa igral smehljaj, ko je gledal dobrikojočega se psička. Vpricho tisočstih oči, ki so ga gledale, je ostal popolnoma miren in brezdržen. Najhuji Bigotov sovražnik bi ne bil mogel izumiti učinkovitejšega protidardarja vojaškemu blešku in vsemu pompozno napuhu. V tem trenutku ni množica več mislila na kaznili voz in na bič nego videla le pred

seboj le človeka in psička. Še mnogo let so se ljudje spominjali prizora, ki se jim je bil nudil tedaj. Celo vojakom so se omiliile mrke poteze, ko so opazovali potepuškega psička, ki je vdano legel na tla pred Davidovimi nogami in ga gledal z neomajanim zaupanjem.

Šepetajoče mrmranje, pomešano s posameznimi ogroženimi vzkliki, je začelo med množico, ki se je začela razburjati. Tedaj je David in psička naglo oklenil venec vojvotva in ju zakril gledalcem. Ko se je znova razprostrl, ni bilo psička več. Toda David ni bil več tisti David, ki je stopil iz jotrniške celice, niti ni bila množica več tista množica, ki se je zbraja z namenom, da ga zasramuje in zahteva zam najhušjo kazen.

Ospurnila ga je njegova lastna hladnokrvnost in bolj z zanimanjem kot s strahom in grozo je opazoval temno stranske vrste vojakov ki

so ga obdajale in pa pestro množico, ki se je drenjala po ulicah, in po odprtem trgu pred njim. Ob vznemirjenju stopnic je opazil neokreten voz, v katerega je bil vpričen vol.

Počasi so mu begale oči preko morja gledalcev. Sredi stopnišč je zaripljen častnik z mukajočim glasom čital kratke podrobnosti njegovega zločina in kazni. Ni ga poslušal in ni razumel besedice. Gledal je tedaj na navzočne ženske in otroke, katerih je bilo na stotine. Ali so prišle le zato, da se naslanjajo ob njegovih mukah, se je vpraševal. Oprostili bi dekcom; on sam, če bi bil deček, bi prišel gledat tak prizor. Toda ženeke!

Globoko v svojem srcu je pa neizkrivljivo hrepeljal, da bi bila med njimi tudi Anica St. Denis. Želel je, da bi bila priča njegovim mukam in ponižanju. Želel je, da bi se ji ta slika in vsa, kar je imelo slediti, utisnila tako globoko v

spomin, da bi je ne pozabila do poslednjih dni svojega življenja.

Glas na stopnicah je utihnil in na mesto njega se je oglasilo počasno ropotanje bobnov. Mrk in preteč ropot je bil to, da je David začel ledeneti kri po žilah. Spomnil se je na otožni glas divjaških tom-tom bobnov, ki pojejo žalostinke za mrtvimi v pustnijskih tabornih. In bila je to tudi zdaj pogrebna tožba bobnov, ki jo je bil slišal že mnogokrat, ko je korakal v sprevedu proti vojaškemu pokopališču.

Po taktu teh glasov sta se mu bližala dva častnika. Kakor dve velevažni sovi sta, je pomislil David. Obstala sta pri njem vsak po eni strani kakor dva besedna kipa ter se sganila šele ob nenadnem tresku bobnov. Smotreno sta drug za drugim začela trgati raz Davidovo uniformo lekeče žikane gumbje.

Čudna neopisna čustva so ob-

vladovala Davidovo mišljenje. Hotel se je glasno zakrohotal in obenem suniti s stisnjenimi pestmi v smešno resno obraza častnikov. Nekaj neizmerno smešnega je bilo v njunem ponašanju, ko sta mu trgala gumbje s svečanostjo, kakor da bi noklajnala krvavo žrtve kakemu božanstvu. Pomiloval je nesrečne gumbje, ko so se svetili in čisti kotilili po stopnicah navzdol. Opazil je, da ima eden častnikov kratke in čokate prste, drugi pa dolge in koščene. Vse to je bilo zanj otroško smešno. Navzlic temu se je porajalo v njem neko nepoznano togotno čustvo, ki ga je sililo, da bi udaril po njih s pestmi. Le z železnim voljo se je mogel brzdati.

Ko sta potregala gumbje, sta mu odvezla še plašč in naposled srajco, da je stal pred množico do pasu gol. Ves ta čas so bobni ropotali svojo počasno in mrko pogrebno koračnico.